

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. P. Ignatii Qui Religionem Clericorum Societatis lesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Ipris Flandrorum, 1612

7. Parisios studiorum causa concedit, vbi quod iuuenes quosdam ad pietatem alliceret, periculum adit plagarum atque infamiæ; at Dei nutu liberatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45048

Vita
eius &
doctri-
na fan-
na
sancta
que
pro-
nun-
ciatur.

verò qui ad se consolandum venie-
bant dolorem, & inanem commiserationem eò redarguebat, quòd immensos in cruce Christi thesauros reconditos ignorarent. Duobus & viginti diebus in iis vinculis, lati atque alacres fuere; abundè suppeditantibus necessaria amicis, quamque in Ignatio viderant sanctitatem mirificè diligentibus. Tandem Baccalaureus Frias Vicarius, adiutus eruditorum consilio innocentes per sententiam absoluit, eorumque vitam & mores ab omni labe puros, integrosque pronuntiauit.

CAPVT. VII.

Parisiis studiorum causa concedit, vbi quodam iuuenes quosdam ad pietatem alliceret, periculum adit plagarum atque infamia; at Dei nutu liberatur.

Consultò Deus Ignatium reseruabat, vt multorum liberorum parens existeret, ideoque cursum eius aduersis licet procellis dirigebat in portum, ad illud gerendum negotium ad quod eum ante delegerat. Quocirca ad

ea ad conquisitionem multorum sociorum ad educendos & cœno peccatorum hominum animos, rectaque disciplina excolendos incitari cœpit ardentius, simulque in hanc cupiditatem venire Parisios vt adiret omnium tunc Academiarum parentem scholamque communem, & quoddam quasi totius orbis theatrum. Tantusque is ardor fuit, vt neque viri complures & amici auctoritate pollentes, nec vis hiberni frigoris, nec cruentum bellum inter Hispanos Gallosque susceptum, nec viæ hostium excursionibus infestæ, nec exempla crudelitatis in viatores, à militibus expromtæ, Ignatium inde deducerent, quo sese sentiebat cœlestibus auris impelli; consueuerat scilicet inuenire pacem in bello, in periculis securitatem, in laboribus otium & quietem. Igitur viam pedes ingressus per mediam Galliam, Deo duce, ineunte mense Februario anno CIO. IO. XXVIII. saluus & incolumis Lutetiam vsque penetravit.

Parisios aspera hyeme periculoso itinere conccedit.

Antequam in Academia Parisiensi
ad

Studia
eius
Pari-
siis, la-
bores
& per-
secu-
tiones

ad sublimiores disciplinas se applica-
ret Ignatius, latinæ linguæ rudimenta
repetiuit, & in humaniorum littera-
rum palæstra fere biennium absumsit.
Deinde politiori litteratura satis in-
structus in curriculum Philosophiæ
descendit, quo feliciter sanè confecto,
Magisterio artium de consilio magi-
stri sui se decorari est passus, vt esset
quoddam eruditionis testimonium,
quò facilius ad hominum salutem in-
cumberet. His honestatis insignibus
sacræ Theologiæ studia prosequeretur
singulari Dei ope adiutus, quippe ad
perpetuas animi contentiones in
adipiscendâ eius scientiæ cognitione
susceptas, accedebant haud exigua
egestatis incommoda. Etenim princi-
pio Hospitali D. Iacobi domo, preca-
riò receptus, in singulos dies ostiatim
victum quæritabat, tribusque prioribus
annis semel & iterum in Galliam
Belgicam, semel in Angliam, quibus
in locis Hispani mercatores negotia-
bantur, per summam inopiam profi-
cisci coactus est, vt exigua pecunia
donatus, ad prosequenda studia reuer-
teretur.

teretur. Præterea tanto poenitentia studio corpus afflictabat suum, ut ipsa per sese posset omnem valetudinem tollere, qua corrupta necesse habuit studiorum cursum intermittere, ne vitam amitteret. Quid dicam de assiduo labore iuuandi proximum, & ad omnem virtutem cohortandi? Quid de tempestatibus & procellis quæ huius rei causa illi subeundæ fuerunt, quàm multis, quàm variis, quam diuturnis? E scholasticis enim ingenui quidam adolescentes & ingenio ad virtutis laudem singulari, cum nuntium rebus humanis remittere & euangelica sectari consilia statuissent, sermonibus exemplisque B. Patris inducti, facultatibus in egentes distributis, in hospitali domo diuersabantur, & medicorum more victum ostiatim rogabant. Ea res grauissimos Academia totâ motus excitauit magnoque erat in odio parentum Ignatius, quo fonte genus hoc vitæ manasse sibi persuaserant, quam insaniam æstimabant. Tantumque valuit inuidia, ut eum apertè criminarentur, multosque
atroces

atroces de eo rumores, vt mos est maleuolorum, in Dei seruos dissiparent.

Neque res in sermonibus conquisiuit, sed (quod est turbulentorum & malè moratorum supplicium) in gymnasio S. Barbaræ, in quo studiis artium operam dabat, crudelis ei & publicæ verberationis terror iniectus est, propterea quòd sodalibus suis auctor fuisset ad frequentanda sacramenta, Deum festis diebus supplicatione placandum, denique eius consilio quidam Amator nomine, Hispanus discipulus, collegium deseruisset, rebusque omnibus abdicatis nudus se ad Christum nudum applicasset. Quamuis autem surgentis huius in sese machinationis maturè fuisset admonitus, collegij tamen fores occlusæ cum essent, ære Campano signum datum, magistri virgis armati, frequentissimique discipuli ad spectaculū adessent, ita presentiam animi retinuit, vt neque titubaret, neque se in latebras abderet, neque vllam timoris significationem daret. Verùm ne imminueretur Dei gloria, ne quâ virtus ignominia

minia

minix labe notaretur, néue plantæ
nouellæ atque florecentes radicitus
ea tempestate vellerentur, gymnā-
siarcham adiuit, suamque apud eum
sapienter at liberè causam egit. Affe-
rebat ille quidem, quod in se erat
promptam & paratam subeundæ prop-
ter Christum poenæ voluntatem; ex
altera parte tamen vehementer se do-
lere aiebat, iacturam eorum quorum
animis igniculi virtutum nuper insiti
nondum adoleuissent, si propterea
quòd iis colendæ pietatis auctor
fuiſſet, virgis cederetur. Qua oratione
ita gymnāſij moderatoris flexit ani-
mum, vt ille coenaculum ingressus
omnium expectationem falleret, &
cui supplicium parabatur supplex ab
eo errati veniam posceret, qui ita
affectus esset, vt aliorum salute cu-
randa Dei solius honorem quæreret,
suum negligeret.

Ad eum modum periculo atque in-
famia liberatus Ignatius, integritas
eius cognita, magnaue eius nominis
existimationi facta accessio. Quin
etiam collegij præses Iacobus Goues-
anus

Quam
viam
Deus
pararit
Igna-
tio &
sociis
eius in
Indias
Orien-
tales.

anus natione Lusitanus, doctor & eru-
ditus & sanctus, eum tanta deinceps
benevolentia, cunctosque filios eius
complexus est, vt eo potissimum au-
ctore Ioannes III. Lusitanix Rex è
Societate I E S V Patres in Indiam mi-
ferit, qui vastas illas & longinquas
regiones peragrandò fideque im-
buendis barbarorum animis, & ad
Dei cultum adducendis vberrimos
fructus extulerunt. tantum boni Deus
eruit ex hac occasione minima dede-
coris & ignominie plenissima.

Quinimo vt veritas oculis homi-
num testator esset, & B. Patris inno-
centia magis eniteret, quidquid in
ipsum homines moliebantur, illud ad
fructum & utilitatem ipsius imprimis
sociorumque traducebat, qui imitan-
dæ virtutis eius amore in dies se ad
eius societatem aggregabant, quod in
hac ipsa vrbe manifestum fuit, post-
quam aduersarij eius maledictis &
criminationibus non contenti, Igna-
tium etiam ad sacrum fidei quæsito-
rem detulerunt. Is erat eo tempore
Matthæus Orri Theologiæ Magister è
Domi

Dominicana familia vir eruditus & pius. At ille doctrinam eius moresque, & libellum sacrarum commentationum Minoreſſe, vt diximus, compoſitum, quem exhiberi ſibi iuſſerat ita probauit, vt huius exemplum, illius permiſſu, ſibi deſcribendum curarit; denique integritatis ei & innocentiaꝝ teſtimonium, publici notarij chirographo & ſigillo munitum dederit. & hic ipſe fuit qui poſtea Romæ Ignatium grauiffimè cum ſociis accuſatum ſuo teſtimonio mira opportunitate defendit, vt ſuo loco dicturi ſumus.

CAPVT. VIII.

Ignatius ſocios ſibi adiungit. Iter eorum Hieroſolymam impeditur. Saluti ſe dedunt proximorum.

QVoniam verò in eam curam tota mente incumbebat Ignatius, vt adiutores & adminiſtros curandæ ſalutis animorum ſibi adiungeret, nihil fuit ei antiquius, quàm vt aliquos adoleſcentes aptos ad hoc munus & benemoratos eiufdem propoſiti ſocios ſibi adiun-